

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๓๖/๒๕๖๔

วันที่ ๗ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายชมศิลป์ เวรัมย์ ผู้อุทธรณ์
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๓๗/๘๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลลานตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ได้รับคำสั่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔ ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขออุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานตามสำเนาใบตอบรับของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ โดยยื่นผ่านทางนายกองค้การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า ซึ่งกรมอนามัย ลงรับเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายใน ๓๐ วันนับแต่วันรับทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๖๗ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๖๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหนังสือที่ นฐ ๗๗๐๐๑/๑๒๓ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ชี้แจงแก้อุทธรณ์ ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๖๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัย ๕ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๑/๕๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายพิสิฐ จรัสรักษ์ ตำแหน่งนิติกร ชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๓๗-๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๓๗/๘๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลลานตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
ผู้อุทธรณ์ถูกประชาชนร้องเรียนว่าได้รับผลกระทบจากการกระทำของผู้อุทธรณ์ที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจากสี

และ...

และสารเคมี เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ดังนี้ ๑) จัดทำสถานที่ที่ใช้กระทำการ ให้เกิดกลิ่นเป็นระบบปิด หรือย้ายสถานที่ให้ไกลจากที่พักอาศัยของประชาชน ๒) หลีกเลี่ยงการกระทำการ ให้เกิดกลิ่นในช่วงเวลากลางคืน (พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น) ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทบทวนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) บ้านเลขที่ ๓๗/๘๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลลานตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์ใช้เป็นที่อยู่อาศัยเท่านั้น โดยไม่มีการประกอบกิจการใด ๆ ในบริเวณบ้านพักอาศัย มาเป็นเวลานาน มากกว่า ๖ เดือน จึงเป็นไปได้ที่จะมีสิ่งใดก่อให้เกิดกลิ่นและกลิ่นสารเคมี ๒) เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้ประกอบ กิจการใด ๆ ในสถานที่ดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์ใช้เป็นที่พักอาศัยเท่านั้น จึงเป็นไปได้ที่ผู้อุทธรณ์จะทำให้เกิด กลิ่น สีส กลิ่นสารเคมีใด ๆ ทั้งในช่วงเวลากลางวันและเวลากลางคืน

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ศูนย์รับเรื่องราวร้องเรียน/ร้องทุกข์ขององค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้ารับเรื่องเรียน/ร้องทุกข์ จากประชาชนว่าได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากข้างบ้านมีการพ่นสี ทำให้หายใจไม่สะดวก มีฝุ่นกระจาย ทั่วบริเวณ เวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น.- ๑๓.๐๐ น. จะมีกลิ่นเยอะเป็นพิเศษเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้าร่วมกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านลานตากฟ้า ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ผู้อุทธรณ์อยู่บ้านเลขที่ ๓๗/๘๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลลานตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐมและเป็นผู้ครอบครองสถานที่ ประกอบกิจการในลักษณะหล่อ หลอมพลาสติก เรซิน และพ่นสี ลงบนชิ้นงานโดยผู้อุทธรณ์ยอมรับว่าประกอบกิจการมาแล้วเป็นเวลาประมาณ ๔ ปี แต่ไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งในวันดังกล่าว ไม่พบว่ามีประกอบกิจการ ไม่มีฝุ่นและกลิ่นสีจากการประกอบกิจการ พบแต่เพียงสิ่งของที่ใช้ในการประกอบกิจการต่าง ๆ บริเวณหน้าบ้าน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไข ดำเนินการตามที่คุณผู้อุทธรณ์แจ้งว่าจะสร้างห้องเป็นลักษณะระบบปิดโดยเร็ว และให้ดำเนินการขออนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ถูกต้อง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้ามีข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล ลานตากฟ้าได้มีหนังสือที่ นฐ ๗๗๐๐๑/๖๘๑ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๔ แจ้งยังผู้อุทธรณ์ให้ดำเนินการ แก้ไขปัญหากลิ่นสีและฝุ่นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ รวมทั้งให้มาดำเนินการขออนุญาตกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ต่อมาวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๓ มีผู้มาร้องเรียนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้าว่า ได้รับผลกระทบ กลิ่นเหม็นจากการพ่นสี และทินเนอร์ ทำให้มีอาการแสบตา แสบคอ แสบจมูก ปวดหัว และรบกวนเวลาหลับนอน พร้อมทั้งยื่นสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานต่อสถานีตำรวจภูธรนครชัยศรี ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้าและเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลบ้านลานตากฟ้าลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ประกอบกิจการใด ๆ ทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการไว้ก่อน โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ สั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการทันทีเนื่องจากผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ประเภทกิจการหล่อ หลอมพลาสติก เรซิน และพ่นสีโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๙ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีหนังสือที่ นฐ ๗๗๐๐๑/๗๖๙ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ เชิญผู้อุทธรณ์มาพบเพื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ต่อมาวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ร้องเข้ามาพบเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า พร้อมยื่นภาพถ่าย

จำนวน ๖ ภาพ และให้ถ้อยคำไว้ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๒๓.๐๐ น. - ๐๕.๓๐ น. ผู้ร้องได้พบเห็น และได้รับกลิ่นดินเนอร้อยมาตอนลมพัดแรง เมื่อผู้ร้องออกไปดูพบว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการอยู่ ซึ่งวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๐๑.๐๐ น. ผู้ร้องได้โทรแจ้งไปยังเบอร์โทรศัพท์หมายเลข ๑๙๑ โดยมีเจ้าพนักงานตำรวจและผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ มาตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ยังได้กลิ่นดินเนอร้อย แต่ไม่พบผู้อุทธรณ์ ภายหลังที่เจ้าพนักงานตำรวจและผู้ใหญ่บ้านเดินทางกลับ ผู้ร้องได้รับกลิ่นรวมถึงมีอาการแสบตา และวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ร้องยังได้โทรแจ้งไปยังเจ้าพนักงานตำรวจทางโทรศัพท์ด้วย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์เข้าพบเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ถ้อยคำโดยปฏิเสธข้อกล่าวหาว่าไม่ได้กระทำการพ่นสีในเวลากลางคืน และไม่ได้ประกอบกิจการผลิต หลอม หล่อ พลาสติก และพ่นสี วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ร้องนำคลิปวิดีโอ จำนวน ๒ คลิป โดยผู้ร้องอ้างว่าผู้อุทธรณ์แอบประกอบกิจการตอนกลางคืน ต่อมาสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ลานตากฟ้าได้เสนอความเห็นและรวบรวมพยานหลักฐานว่าเกิดความคลาดเคลื่อนในการพิจารณาประเภทกิจการ ซึ่งข้อเท็จจริงนั้น ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการ ในลักษณะผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว โดยมีการใช้สารเคมีต่าง ๆ ประกอบ ในกระบวนการผลิต เมื่อพิจารณาประเภทกิจการแล้วพบว่า เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๓ ๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หวาย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องควบคุมตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเมื่อพิจารณาจากประเภทกิจการแล้วปรากฏว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า เรื่อง กิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่มีการกำหนดให้กิจการประเภทนี้เป็นกิจการที่ควบคุมในพื้นที่ ส่งผลให้ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า จึงมีหนังสือ ที่ นฐ ๗๗๐๐๑/๘๓๐ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า มีความคลาดเคลื่อนในการพิจารณาประเภทกิจการ ซึ่งปรากฏว่า การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๓ ๑๑. กิจการเกี่ยวกับหิน ดิน หวาย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๑๑) การผลิต ใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า เรื่อง กิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่มีการกำหนดให้กิจการประเภทนี้เป็นกิจการที่ควบคุมในพื้นที่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และให้ทางผู้อุทธรณ์ดำเนินการ จัดให้มีระบบป้องกันกลิ่นและการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ จากนั้นวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้าและเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลบ้านลานตากฟ้าลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่พบผู้อุทธรณ์ คณะเจ้าหน้าที่จึงตรวจสอบได้เพียงรอบ ๆ บ้าน ของผู้อุทธรณ์พบเพียงด้านหลัง จำนวน ๑ หลัง ตึกตึกมีพลาสติกแข็งหลายตัว ไม่พบเครื่องมือใด ๆ บริเวณหน้าบ้าน ที่เคยตรวจพบ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้าร่วมกับเจ้าหน้าที่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านลานตากฟ้าลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่พบผู้อุทธรณ์ คณะเจ้าหน้าที่ จึงตรวจสอบได้เพียงรอบ ๆ ด้านหน้าบ้านของผู้อุทธรณ์ พบป้ายผสมสารเคมี บางอย่างมีลักษณะเหนียวคล้ายกาว แต่ยังไม่แข็งตัว นิ่ม และติดมือ มีกลิ่นเมื่อสูดดมใกล้ ๆ และผู้ร้องได้ยื่นสำเนารายงานประจำวันสถานีตำรวจภูธร นครชัยศรี รับแจ้งเป็นหลักฐานเพิ่มเติมว่า เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๒๑.๓๐ น. ผู้ร้องได้กลิ่น สารเคมีจำพวกดินเนอร้อยอย่างรุนแรง ทำให้สูดดมเข้าไปแสบลำคอ แสบตา แสบจมูก ต่อมาวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ร้องได้ยื่นใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาลห้วยพลู ตำบลห้วยพลู อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ของผู้ร้อง และสามีของผู้ร้อง โดยใบรับรองแพทย์ดังกล่าวระบุว่า ผู้ร้องติดเชื้อทางเดินหายใจ และสามีผู้ร้องคออักเสบ สงสัยสาเหตุจากสารเคมี

ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ พบว่า ผู้อุทธรณ์พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๓๗/๘๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลลานตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

เป็น...

เป็นบ้านเช่า มีพื้นที่ประมาณ ๑๐๐ ตารางวา ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เคยใช้ประกอบกิจการรับจ้างหล่อชิ้นงานไฟเบอร์เป็นรูปแบบต่าง ๆ ตั้งแต่ชิ้นแบบแม่พิมพ์ (โมลด์) ตามที่ผู้ว่าจ้างต้องการ เมื่อทำการขึ้นรูปแม่พิมพ์เสร็จแล้ว จะใช้ระยะเวลาในการทำชิ้นงานประมาณ ๑ ชั่วโมง โดยใช้ใยแก้วและเรซินสำหรับสร้างหรือหล่อชิ้นงานตามแบบแม่พิมพ์ ซึ่งวันที่ศูนย์อนามัยฯ ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ไม่มีการประกอบกิจการแต่อย่างใด เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ย้ายไปประกอบกิจการยังสถานที่อื่นประมาณ ๕ เดือนกว่าแล้ว และปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้ใช้เป็นที่พักอาศัยและรับลูกค้าเท่านั้น ซึ่งจากการตรวจสอบสภาพภายในพื้นที่บริเวณหน้าบ้านของผู้อุทธรณ์ที่เคยใช้ประกอบกิจการพบว่า มีอุปกรณ์และเศษวัสดุถูกปล่อยทิ้งไม่ได้ใช้งานและมีสภาพเก่า ส่วนบริเวณด้านหลังบ้านมีแบบชิ้นงานและวัสดุอุปกรณ์ที่ถูกปล่อยทิ้งไม่ได้ใช้งาน มีหยากใยและฝุ่นเกาะตามชิ้นงานโดยมีสภาพบ่งชี้ว่าไม่มีการใช้งานมาเป็นเวลานาน ศูนย์อนามัยฯ ได้ทำการสอบถามผู้ร้องเรียน พบว่า ผู้ร้องเรียนได้รับผลกระทบจากกลิ่นของสารเคมีที่เป็นทินเนอร์ และฝุ่นจากการขัดผิวชิ้นงานที่ใช้ในการหล่อแบบชิ้นงานจากบ้านผู้อุทธรณ์อยู่ตลอด มีผลทำให้แสบจมูกและเจ็บคอ ซึ่งผู้ร้องเรียนได้แจ้งว่า ช่วงเวลากลางคืนของวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ยังพบว่าผู้อุทธรณ์ยังประกอบกิจการอยู่ โดยทำในช่วงเวลา ๒๓.๐๐ น. - ๒๔.๐๐ น. โดยจะได้กลิ่นเฉพาะเวลาที่มีการผลิตชิ้นงาน รวมทั้งศูนย์อนามัยฯ ได้สอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่โดยรอบสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๔ ราย พบว่า ไม่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ และทราบว่าปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายไปประกอบกิจการในสถานที่อื่นแล้ว

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียงหรือไม่ อย่างไร

จากข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการหล่อชิ้นรูปวัสดุด้วยใยแก้ว ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๓๗/๘๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลลานตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ถือว่าเข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๓ ๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หวาย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้าไม่ได้กำหนดให้กิจการประเภทนี้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติไว้ว่า “เมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติไว้ว่า “เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น...” ผู้อุทธรณ์จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๓ ประกอบกับมาตรา ๓๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้จากข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ยอมรับว่าได้เคยประกอบกิจการดังกล่าว แต่ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายไปประกอบกิจการในสถานที่อื่นแล้ว โดยใช้สถานที่ดังกล่าวเป็นที่พักอาศัยและรับรองผู้มาติดต่อเท่านั้น และไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้บ้านเลขที่ ๓๗/๘๔ หมู่ที่ ๓ ประกอบกิจการแต่อย่างใด ทั้งนี้ในระหว่างที่ผู้อุทธรณ์เคยใช้บ้านเลขที่ดังกล่าว

ประกอบการ...

ประกอบการอยู่นั้น ปรากฏตามข้อเท็จจริงว่า การประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ได้ก่อให้เกิดผลกระทบจากกลิ่นเหม็นของสารเคมีที่ใช้ในการกระบวนการหล่อขึ้นรูปชิ้นงาน โดยผูุ้ธรณ์ไม่จัดให้มีระบบหรือมาตรการควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ขณะที่ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการที่บ้านเลขที่ ๓๗/๘๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลลานตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ผูุ้ธรณ์ไม่จัดให้มีระบบหรือมาตรการที่ควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ซึ่งตามมาตรา ๒๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติไว้ว่า “การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหมม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ” ดังนั้น จึงถือว่าการกระทำของผูุ้ธรณ์เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔ สั่งให้ผูุ้ธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผูุ้ธรณ์ได้เคยใช้บ้านเลขที่ ๓๗/๘๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลลานตากฟ้า อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ประกอบกิจการหล่อขึ้นรูปวัสดุด้วยใยแก้ว ถือว่าเข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อ ๓ ๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้าไม่ได้กำหนดให้กิจการประเภทนี้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลานตากฟ้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผูุ้ธรณ์จึงไม่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๓ ประกอบกับมาตรา ๓๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจากข้อเท็จจริงขณะที่ผูุ้ธรณ์ใช้บ้านเลขที่ดังกล่าวประกอบกิจการ ผูุ้ธรณ์ไม่จัดให้มีระบบหรือมาตรการควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบจากการประกอบกิจการดังกล่าวจนก่อให้เกิดเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ดังนั้น จึงถือได้ว่า การกระทำของผูุ้ธรณ์เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผูุ้ธรณ์ได้ย้ายไปประกอบกิจการยังสถานที่อื่นแล้ว และใช้สถานที่ดังกล่าวเป็นเพียงที่พักอาศัยและรับรองผู้มาติดต่อเท่านั้น จึงถือได้ว่า ผูุ้ธรณ์ได้ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ ๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔ แล้ว และถึงแม้ผูุ้ธรณ์จะย้ายไปประกอบกิจการยังสถานที่แห่งอื่น ผูุ้ธรณ์ก็ยังคงต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวต่อไปด้วย ทั้งนี้ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งให้ปรับปรุงและแก้ไขเหตุรำคาญ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและให้คำแนะนำ รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผูุ้ธรณ์ดำเนินการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยผูุ้ธรณ์รับทราบคำแนะนำดังกล่าว กรณีนี้ถือได้ว่า ผูุ้ธรณ์มีโอกาที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ ๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วย...

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ลานตากฟ้า เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔

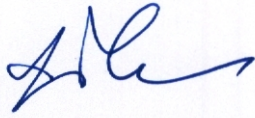
(นายดนัย ชีวันตา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

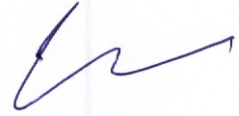
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

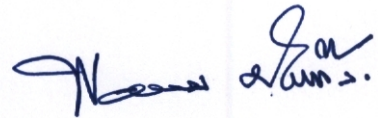
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

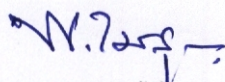
(นางปิยธิดา สุภรัตนชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณรงค์ดี สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

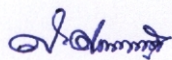
(นายพลธรรม บันตะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม่สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายศุเมธ ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ